

MIODRAG TODOROVIĆ

Bul. Ilinden br. 85/13

91000 Skopje

Mik. *ze-ro* = gr. Ζήρ-ων

Kad je u pitanju i.e. leksemski minimum $*g^{h}\mu\bar{e}r-$ za koga se dopušta da je u mikenskoj epohi bio zastupljen u oblicima $(qe-ro /q^{h}er-\bar{o}n/ \sim$ gr. Θήρων, $qe-ni-jo /q^{h}er-i\bar{o}n/$ gr. Θηρ-ίων), mišljenja smo da se isti javlja u toj epohi i u obliku *ze-ro*. Na to upućuje, po našem mišljenju mikensko lično ime iz KN Da 5218 *ze-ro* za koga držimo da odgovara grčkom ličnom imenu Ζήρ-ων. Pri tom smatramo da je mikenski silabogram *zer-* u *ze-ro* sa palatalnim izgovorom $*kj\bar{e}r-$ nastao kao rezultat fonološke opozicije od i.e. $*g^{h}\mu\bar{e}r-$ iz predmikenske epohe. Najpre prelazom $*g^{h}\mu\bar{e}r-$ u $*k^{h}\mu\bar{e}r-$, te gubitkom aspiracije u $*k^{h}\mu\bar{e}r-$, a potom i asimilacijom glasa $-\mu-$ prema sledećem vokalu $-\bar{e}-$ u $*k^{h}\bar{e}r-$ $\rightarrow$ $kj\bar{e}r-$ odnosno, mik. *ze-ro* $/kj\bar{e}r-\bar{o}n/ \sim$ gr. Ζήρ-ων. Kao najbliža analogija o uproščivanju i.e. palatala ($k'+\mu$) u k sa stanovišta fonološke opozicije može poslužiti gr. oblik $\pi\epsilon\lambda\epsilon\kappa\bar{\alpha}\nu$: $\pi\epsilon\lambda\epsilon\kappa-\alpha\nu$: st. ind. *parasu-* $\langle$ ($*pelek'\mu a-$), (cf. K. Brugman, *Griechische Grammatik*, str.f 51,66.), dok o gubitku glasa μ iza $z = gj$ videti kiparski oblik $\zeta\alpha\nu$ $\langle$ $*z\omega\alpha n$ kod E. P. Hamp, *CP*, 48, (1953), str. 243 Pri tom ukazujemo da je i J. van. Windikens, *Les Etudes Pelasgiques*, Louvain, 1965, str. 68, 114 povezao i.e. leksemski minimum $*g^{h}\mu\bar{e}r-$ sa prvim delom Samotračkog toponima Ζηρ-u/ινθος : st. slov. зверь. To pokazuje da pored fonoloških opozicija kV : zV ($*g^{h}$, $*g^{h}$, $*k^{h}$), ($V=e$) u mikenskoj epohi valja računati i sa fonološkom opozicijom qV $\langle$ (i.e. $*g^{h}\mu\bar{e}r-$) : zV $\langle$ (i.e. $*kj\bar{e}r-$), ($V=\bar{e}$).